

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י						
טעמא - דנעץ יתד באילן, הא לא נעץ - אפילו למטה מעשרה טפחים אין עירובו עירוב. והא האי תנא, דקאסר בצדדין וקשרי בצדי צדדין											⚡	◇	קנה.				
הכא בכלכלה דחוקה עסקינן, דבהדי דשקיל ליה לעירוב - קמניד ליה לאילן, וקמשמש באילן גופיה.	רב פפא:												!	◇	קנה.		
והלכתא: צדדין - אסורין, צדי צדדין - מותרין.													■	◇	קנה.		
השתא דאמרת צדדין אסורין, האי דרגא דמדלא - לא לינחיה איניש אדיקלא, דהוו להו צדדין, אלא לינחיה אגוואזי לבר מדיקלא, וכי סליק - לא לינח כרעיה אגוואזי, אלא ליתנח אקנין.	רב אשי:												■	◇	קנה.		
מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה, - ומפספסין את הכיפין, אבל לא את הזירין.														■	מ		
אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני בהמה, בין דקה ובין גסה.	[ת"ק]													◆	■	קנה.	
מתיר בהרובין לדקה.	רבי יהודה:													◆	■	קנה.	
הן הן פקיעין, הן הן כיפין. פקיעין - תרי, כיפין - תלתא, זירין - דארזי.	רב הונא:													◆	■	ג	
מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה ומפספסין, והוא הדין לכיפין. אבל לא את הזירין - לא לפספס ולא להתיר.	והכי קאמר:													■	■	קנה.	
מאי טעמא דרב הונא - קא סבר: למטרח באוכלא - טרחינן, לשוויי אוכלא - לא משוינן.	רב חסדא:													■	◇	קנה.	
הן הן פקיעין, הן הן זירין. פקיעין - תרי, זירין - תלתא. כיפין - דארזי.	רב יהודה:													◆	■	קנה.	
מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה, אבל פספסין - לא. וכיפין - פספסין נמי מפספסין, אבל לא הזירין לפספס אלא להתיר.	והכי קאמר:													■	■	קנה.	
מאי טעמא דרב יהודה - קסבר: שווי אוכלא - משוינן, מטרח באוכלא - לא טרחינן.	רבא:													■	◇	קנה.	
אין מרסקין את השחת ואת החרובין לפני בהמה, בין דקה ובין גסה.	תנן:													■	⚡	◇	קנה.
מאי לאו - חרובין דומיא דשחת, מה שחת - דרכיכי, אף חרובין - דרכיכי, אלמא: לא טרחינן באוכלא, ותיובתיה דרב הונא														⚡		קנה.	
לא, שחת דומיא דחרובין, מה חרובין - דאקושי, אף שחת - דאקושי. היכי משכחת לה - בעילי זוטרי.	אמר לך רב הונא:													!	◇	קנה.	
מתיר בהרובין לדקה.	תא שמע: רבי יהודה:													■	⚡	◇	קנה.
לדקה - אין, לגסה - לא.														■	⚡	קנה.	
אי אמרת בשלמא תנא קמא סבר: מיטרח באוכלא לא טרחינן, שווי משוינן. היינו דקא אמר רבי יהודה: החרובין לדקה נמי שווי אוכלא הוא. אלא אי אמרת תנא קמא סבר: שווי אוכלא לא משוינן, מיטרח באוכלא מטרחינן, רבי יהודה דמתיר בהרובין לדקה, כל שכן לגסה														⚡	◇	קנה.	
מי סברת דקה דקה ממש? מאי דקה - גסה, ואמאי קרי לה דקה - דדייקא באוכלא.														!	◇	קנה.	
הא מדתני רישא בין דקה ובין גסה - מכלל דרבי יהודה דקה דקה ממש קאמר - קשיא														⚡	◇	קנה.	
מחתכין את הדלועין לפני הבהמה, ואת הנבלה לפני הכלבים.	תא שמע:													■	⚡	◇	קנה.
מאי לאו, דלועין דומיא דנבלה מה נבלה - דרכיכא, אף דלועין - דרכיכי, אלמא: טרחינן באוכלא, ותיובתא דרב יהודה														⚡		קנה:	
לא, נבלה דומיא דלועין מה דלועין - דאשוני, אף נבלה - דאשוני. והיכי משכחת לה - בבשר פילי. אי נמי: בגורייתא זוטרי.	אמר לך רב יהודה:													!	◇	קנה.	
מפרכינן תבן ואספתא ומערבין.	תא שמע, דתני רב חנן מנהרדעא:													■	⚡	◇	קנה.
אלמא: טרחינן באוכלא														⚡		קנה.	
תבן - בתיבנא סריא, אספתא - בעילי זוטרי.														!	◇	קנה.	
אין אובסין את הגמל, ולא דורסין, אבל מלעיטין.															■	מ	קנה.
ואין מאמירין את העגלים, אבל מלעיטין.															■	קנה.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
ומהלקטין לתרגולין, ונותנין מים למורסן, אבל לא גובלין, ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשוכך, אבל נותנין לפני אווזין ותרגולין, ולפני יוני הרדיסיות.												■	קנה:	
מאי אין אובסין?												^	א	קנה:
אין עושין לה אבוס בתוך מעיה.	רב יהודה:											!	◇	קנה:
מי איכא כי האי גוונא?												ז	קנה:	
אין, וכדאמר רב ירמיה מדיפתי: לדידי חזי לי ההוא טייעא דאכלא כורא, ואטעינא כורא.	[רב ירמיה מדיפתי]											! O	קנה:	
אין מאמירין.												■	<	קנה:
איזו היא המראה ואיזו היא הלעטה?												^	קנה:	
המראה - למקום שאינה יכולה להחזיר, הלעטה - למקום שיכולה להחזיר.	רב יהודה:											! ♦	◇	קנה:
אידי ואידי למקום שאינה יכולה להחזיר, והמראה - בכלי, הלעטה - ביד.	רב חסדא:											! ♦	◇	קנה:
מהלקטין לתרגולין, ואין צריך לומר שמלקטין. ואין מלקטין ליוני שובך וליוני עלייה, ואין צריך לומר שאין מהלקטין.	מתביב רב יוסף:											■ ז	◇	קנה:
מאי מהלקטין ומאי מלקטין?												^ ז	קנה:	
אילימא מהלקטין - דספי ליה בידים, מלקטין - דשדי ליה קמיה												!	ז	קנה:
מכלל דיוני שובך ויוני עלייה מישדא קמיהו נמי לא?												ז	קנה:	
אלא לאו: מהלקטין - למקום שאינה יכולה להחזיר, מלקטין - למקום שיכולה להחזיר, מכלל - דהמראה בכלי												!	◇	קנה:
ותיבתא דרב יהודה												ז	◇	קנה:
לעולם מהלקטין - דספי ליה בידים, מלקטין - דשדי ליה קמיהו. ודקא קשיא לך: יוני שובך ויוני עלייה למישדא קמיהו נמי לא? - הני מזונותן עליך, והני - אין מזונותן עליך.	אמר לך רב יהודה:											!	◇	קנה:
נותנין מזונות לפני כלב, ואין נותנין מזונות לפני חזיר. ומה הפרש בין זה לזה, זה - מזונותיו עליך וזה - אין מזונותיו עליך.	כדתניא:											! ■	◇	קנה:
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:											■	קנה:	
אין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשוכך אבל נותנין לפני אווזין ולפני תרגולין ולפני יוני הרדיסיות	[תנן]											■ ■	◇	קנה:
מאי טעמא? לאו משום דהני מזונותן עליך והני אין מזונותן עליך?												■	קנה:	
וליעטמוך, מאי איריא מיא, אפילו חיטי ושערי נמי לא - אלא שאני מיא דשכיהו באגמא.												ז	◇	קנה:
מאי דכתיב (משלי כט) ידע צדיק דין דלים, יודע הקדוש ברוך הוא בכלב שמזונותיו מועטין, לפיכך שוהה אכילתו במעיו שלשה ימים.	דרש רבי יונה אפיתחא דבי נשיאה:											■	◇	קנה:
כמה תשעה אכילתו במעיו ויהא טמא, בכלב - שלשה ימים מעת לעת, ובעופות ובדגים - כדי שתפול לאור ותשרף.	כדתנן:											■ ■	◇	קנה:
שמע מינה: אורה ארעא למשדא אומצא לכלבא.	רב המנונא:											■	◇	קנה:
וכמה?												^	קנה:	
משח אודניה, וחוטרא אבתריה.												!	◇	קנה:
הני מילי - בדברא, אבל במתא - לא, דאתי למסרך.												■	◇	קנה:
לית דעניא מכלבא, ולית דעתיך מחזירא.	רב פפא:											■	◇	קנה:
איזו היא המראה ואיזו היא הלעטה? המראה - מרביצה ופוקס את פיה ומאכילה כרשינין ומים בבת אחת, הלעטה - מאכילה מעומד ומשקה מעומד, ונותנין כרשינין בפני עצמן ומים בפני עצמן.	תניא כוותיה דרב יהודה:											■	קנה:	
מהלקטין לתרגולין כו'												■	<	קנה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
--	---

שבת-מי שהחשיך		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אמריתה קמיה דמר, מתניתין מני?	אביי:											^	קנה:		
רבי יוסי בר יהודה היא	ואמר לי: [רבה]											!	◇	קנה:	
אחד נתן את הקמה ואחד נתן לתוכו מים - האחרון חייב, דברי רבי.	דתניא: [ת"ק]											■	!	◇	קנה:
אינו חייב עד שיגבל.	רבי יוסי בר יהודה:											■	!	◇	קנה:
דילמא עד כאן לא קאמר רבי יוסי בר יהודה התם - אלא קמה דבר גיבול הוא, אבל מורסן דלאו בר גיבול הוא - אפילו רבי יוסי בר יהודה מודה?												⚡		◇	קנה:
לא סלקא דעתך												!			קנה:
אין גותנין מים למורסן, דברי רבי.	דתניא בהדיא: [רבי]											■	!	◇	קנה:
גותנין מים למורסן.	רבי יוסי בר יהודה:											■	!	◇	קנה:
אין גובלין את הקלי	תנו רבנן: [ת"ק]											■		◇	קנה:
גובלין.	יש אומרים:											■		◇	קנה:
מאן יש אומרים?												^			קנה: